

From 5.1, 2, e 5.1, 2, e

5.5.1, 2, e >

Subject **RE: No Limits! Art Castle**

To 5.1, 2, e 2, e 5.1, 2, e@gmail.com>

Cc 5.1, 2, e 5.1, 2, e <5.1, 2, e @amsterdam.nl> 5.1, 2, e 5.1, 2, e 5.1, 2, e @amsterdam.nl>

Date February 27, 2023 at 8:22:25 AM UTC

Beste 5.1, 2, e

Dank voor je mail. Mijn collega 5.1, 2, e en ik maken graag een keer een afspraak om kennis te maken. Dit zal waarschijnlijk wel eind maart / begin april zijn. Kan mijn assistent 5.1, 2, e contact met je opnemen om iets in te plannen?

Groet,

5.1, 2, e 5.1, 2, e

Directeur Kunst en Cultuur
Gemeente Amsterdam

Van: 5.1, 2, e 2, e 5.1, 2, e@gmail.com>

Verzonden: donderdag 23 februari 2023 09:24

Aan: 5.1, 2, e 5.1, 2, e @amsterdam.nl>

Onderwerp: No Limits! Art Castle

Beste 5.1, 2, e 5.1, 2, e en Touria 5.1, 2, e

ik heb jullie 5.1, 2, e van 5.1, 2, e die ik en ken in haar hoedanigheid als zakelijk leider bij Sexyland World, maar met wie ik nu samenwerk nu ze bij NEST in Den Haag werkt.

Mijn naam is 5.1, 2, e 2, e en ik ben de oprichter van [No Limits! Art Castle](#) (voorheen Outsiderland) en wij zitten verschillende projecten op om de wereld van wat nu nog "outsider art" genoemd wordt en de reguliere kunstwereld te verbinden, en deze tweedeling in de kunst willen tegen gaan. Ik zou graag een keer met jullie afspreken om te praten over wat wij doen.

Ik zal het ook proberen alvast uit te leggen in deze 5.1, 2, e en mijn excuses alvast voor als het nogal een lange 5.1, 2, e is.

"Outsider art" is een ongelukkige term die staat voor een mengelmoes aan kunstenaars die buiten het officiële kunstcircuit vallen en waaronder bijvoorbeeld kunstenaars met een beperking, kunstenaars met een daklozenachtergrond en kunstenaars die vanuit de psychiatrie kunst zijn gaan maken onder vallen.

Wie tot deze categorie gerekend wordt verschuift langzaam met de tijd. Vroeger gebeurde het nog wel eens dat ook niet-westerse kunstenaars automatisch als "outsider kunstenaar" werden gelabeld, en er zijn ook voorbeelden hoe dat met transgender kunstenaars gebeurde.

Op zich denk ik niet dat er iets mis is als er soms een naam en met een naam een label op een groep kunstenaars wordt geplakt als dat hen helpt zichtbaar te worden en een plek in de wereld op te eisen.

Het probleem in dit geval is dat de naam en het label door mensen van buitenaf op hen wordt geplakt, en het hard zoeken is naar een kunstenaar die blij is om als "outsider artist" gezien te worden.

Daarnaast is het ook een probleem dat er inmiddels twee bijna compleet gescheiden circuits zijn ontstaan, waarbij je speciale "outsider art" ateliers hebt (in Nederland zijn er alleen al meer dan 200 ateliers voor kunstenaars met een beperking), en er speciale "outsider art" galleries, musea, biennales, curatoren, kunstbladen en kunstverzamelaars zijn.

Ergens goed zou je denken: zoveel voorzieningen voor zo'n specifieke speciale groep kunstenaars, voor wie in veel andere landen helemaal niks is georganiseerd.

Probleem is dat in hoe de culturele sector nu verdeeld is, de kunstenaars gelabeld als "outsider kunstenaar" en de kunstenaars uit de reguliere kunstwereld elkaar nauwelijks ontmoeten, en zo goed als nooit samen exposeren.

Het maakt ook dat als je een kunstenaar bent met down syndroom en je hebt echt waanzinnig veel talent, je gedoemd bent 99% van de tijd in door de zorg opgezette settings te exposeren of onder de noemer "outsider art" of art bruut. De kans dat het Stedelijk Museum Amsterdam serieus naar je werk kijkt, laat staan een expositie met je wil overwegen is miniem. De kans dat een galerie die op Art Rotterdam staat je wil vertegenwoordigen is bijna niet aanwezig.

Het Stedelijk Museum Amsterdam zegt er trots op te zijn politiek correct te willen zijn, en heeft van de wethouder Touria Meliani, de missie gekregen er voor iedereen in de stad te zijn. Twee dingen die ik enkel kan prijzen. Maar toen 5.1, 2, e bij de presentatie van "White balls on walls" de vraag kreeg vanuit het publiek waarom het museum op geen enkele manier iets doet voor of met kunstenaars die als "outsider art" gelabeld wordt, wist hij niet hoe snel hij die vraag moest ontwijken.

Het is alsof, om een stomme vergelijking te maken, er sinds dat vrouwen hun plek in de kunst opeisten, er speciale musea voor vrouwen zijn gekomen, net buiten het reguliere circuit en vrouwen daardoor voor eeuwig enkel met andere vrouwen kunnen exposeren en zo goed als nooit een mannelijke kunstenaar zullen tegenkomen.

Ik zelf ben begonnen als kunstenaar, maar ik pas ook al mijn hele leven op een jongen met down syndroom: 5.1, 2, e 2, e genaamd. 5.1, 2, e groeide ook uit tot een kunstenaar, en werkte in verschillende ateliers voor mensen met een beperking in Amsterdam. Het was fijn dat hij een plek had om kunst te maken, maar hij was er ook doodongelukkig. Hij wou niet dat hij steeds "client" genoemd werd in plaats van kunstenaar. Hij wou niet enkel kunst maken met alleen maar andere mensen met down om hem heen. Als kunstenaar wou hij zich niet aan alle zorgprotocollen houden: "Nee 5.1, 2, e dit is een tekenatelier, hier mag je niet dansen en ook niet je mobiele telefoon gebruiken om foto's te maken."

Vervolgens heb ik 5.1, 2, e in full time in mijn studio genomen en besloten dat we voortaan met elk idee dat 5.1, 2, e heeft gaan kijken hoe het wel kan. Met als gevolg dat hij verschillende grotere kunstprojecten kon doen. En inmiddels exposeerde in onder andere Amsterdam Museum, Stedelijk Museum Breda, kunstbeurs Unfair en genomineerd werd voor de Volkskrant Beeldende Kunstprijs.

Het laat zien dat het bij vele culturele instanties niet ontbreekt aan goede wil om te werken met kunstenaars die bijvoorbeeld neurodivers, dakloos of om andere redenen gelabeld worden als outsider art, maar dat de culturele sector simpelweg zo georganiseerd is dat ze deze kunstenaars gewoon niet zien.

Al moet ik ook zeggen dat bijvoorbeeld bij een museum als Stedelijk Museum Amsterdam het moeilijk is om er niet wel "onwil" in te zien.

[Hier](#) kan je meer lezen over mij en 5.1, 2, e in een groot stuk in NRC

Om samenwerkingen als tussen mij en ^{5.1, 2, e} voor mensen mogelijk te maken ben ik een stichting begonnen en met die stichting kunnen we nu de organisatie No Limits! Art Castle.

We zijn een kleine activistische culturele instelling, die desondanks echt hoopt wat te veranderen:

-We hebben een kleine ruimte in Sexyland World, eerst helemaal bovenin. Maar inmiddels hebben we een eigen kasteel gebouwd op het terras en hebben we daarmee een grotere eigen ruimte, waarin we permanent steeds twee exposities kunnen organiseren.

-Met onze organisatie zetten we langdurige samenwerkingen op tussen kunstenaars uit beiden werelden. Minimaal 8 per jaar, meestal meer. Deze samenwerkingen financieren we (10.000 per samenwerking), begeleiden we, tonen we in onze ruimte en zoeken we andere plekken voor in het culturele veld om hun te tonen.

Wat we zien is dat als we eenmaal twee partijen uit de twee werelden met elkaar verbonden hebben ze elkaar niet meer loslaten. Zo hebben we PATTA verbonden met twee kunstenaars werkzaam bij de "Outsider Art Galerie", gelegen in de Hermitage, en deze twee kunstenaars zijn nu volledig onderdeel van de PATTA-familie.

We hebben mode-ontwerper ^{5.1, 2, e} gekoppeld aan de neurodiverse theatergroep LeBelle, en vervolgens besloot ook na ons project met 1 van de deelnemers door te gaan en met haar samen een hele modeshow te doen.

Sieradenkunstenaar ^{5.1, 2, e} werkt inmiddels al twee jaar lang samen met ^{5.1, 2, e} die in een door ^{5.1, 2, e} opgezet atelier werkt en de objecten die ze maken worden tentoon gesteld over de gehele wereld: van Art Rotterdam, tot Venetië en Bangkok.

Voor (neurodiverse) keramiekkunstenaar ^{5.1, 2, e} zijn de samenwerkingen die we met haar zijn aangegaan zo succesvol geweest dat ze besloten heeft helemaal uit de wereld van de zorg te stappen en in samenwerking met ons en haar familie, zelfstandig door te gaan. Ze wil nooit meer gezien worden als "client" en enkel nog als kunstenaar.

Dit zijn slechts een paar voorbeelden van samenwerkingen die we hebben opgezet en de impact die ze hebben.

In [dit stuk](#) in Trouw over ons kan je nog meer voorbeelden lezen.

Daarnaast organiseren we ook exposities op andere plekken in Amsterdam en daarbuiten om zo andere culturele organisaties mee te krijgen in onze missie en ervan te doordringen dat er nog zoveel meer kunstenaars zijn die zelfs in deze tijd waarin de nadruk zo ligt op "inclusie en diversiteit" niet gezien worden en buiten de reguliere kunstwereld worden gehouden.

Zo werkten we onder andere samen met Museum van de Geest, DROOG Amsterdam, Showroom MAMA (Rotterdam), De Nieuwe Kerk, Fotodok (Utrecht), Galerie Fleur & Wouter, Vriend van Bavink, stonden we op Art Rotterdam dit jaar, deden we een grote modeshow in de Melkweg, en binnenkort hebben we een grote overzichtstentoonstelling in NEST in Den Haag.

Het liefst zou ik een keer met jullie in Den Haag afspreken bij NEST omdat we daar in 1x bijna alles kunnen laten zien wat de afgelopen twee jaar gedaan hebben. We tonen daar meer dan 50 kunstenaars.

De [opening](#) is 3 maart en jullie zijn natuurlijk ook van harte uitgenodigd.

Maar ik vind het ook heel leuk jullie een keer in ons nieuwe kasteel in Sexyland World te ontvangen.

Ik hoop jullie mee te krijgen in onze missie.

En ook gaan we samen met ^{5.1, 2, e} van De Balie een avond organiseren over deze tweedeling en hoe dat te veranderen en misschien wil 1 van jullie wel spreken en meedenken wie we hier voor kunnen uitnodigen.

Ik hoop van jullie te horen,

groetjes,

^{5.1, 2, e}

--

<http://janhoek.net>